

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 749/2015
Рж 180/2015
28.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица, Слађане Накић Момировић, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у предмету предлагача С.Г. из В., чији је пуномоћник Р.Б., адвокат из Б., против противника предлагача "К.С." д.о.о. из Б., чији је пуномоћник М.А., адвокат из Б., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, решавајући о жалби противника предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 533/14 од 26.01.2015. године и о ревизијама противника предлагача изјављеним против решења Вишег суда у Чачку Гж 35/2014 од 21.10.2014. године и Гж 440/2014 од 07.08.2014. године, у седници већа одржаној 28.05.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ жалба противника предлагача као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Крагујевцу Р1 533/14 од 26.01.2015. године, у ставу првом изреке.

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог противника предлагача да се о ревизији изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Гж 440/14 од 07.08.2014. године одлучује као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије противника предлагача изјављене против решења Вишег суда у Чачку Гж 35/2014 од 21.01.2014. године и решења Вишег суда у Чачку Гж 440/2014 од 07.08.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Чачку Гж 35/14 од 21.01.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба противника предлагача и потврђено у ставу 1. изреке решење Основног суда у Чачку, Судска јединица Горњи Милановац, Р1 332/12 од 27.08.2013. године, док је ставом другим изреке, наведено решење укинато у ставовима 2. и 4. изреке и предмет у укинutom делу враћен првостепеном суду на поновни поступак. Решењем Основног суда у Чачку, Судска јединица Горњи Милановац Р1 332/12 од 27.08.2013. године,

ставом првим изреке, противник предлагача као корисник експропријације обавезан је да предлагачу на име накнаде за непокретности експроприсане решењем Одељења за имовинско-правне послове, Општинске управе Горњи Милановац од 30.08.2012. године исплати, и то за кат. парц. бр. ... КО В., износ од 36.450,00 динара; за кат. парц. бр. ... КО В. 68.700,00 динара и за кат. парц. бр. ... КО В. износ од 1.265.550,00 динара, што све укупно износи 1.370.700,00 динара, са законском затезном каматом од 22.10.2013. године, као дана доношења решења, па до исплате. Ставом другим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 62.250,00 динара са каматом.

Решењем Вишег суда у Чачку Гж 440/2014 од 07.08.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и решење Основног суда у Горњем Милановцу Р1 20/14 од 25.03.2014. године потврђено је у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење Основног суда у Горњем Милановцу Р1 20/14 од 25.03.2014. године, тако што је противник предлагача обавезан да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 86.250,00 динара, са припадајућом каматом од 25.03.2014. године. Решењем Основног суда у Горњем Милановцу Р1 20/2014 од 25.03.2014. године, ставом првим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу на досуђени износ накнаде од 1.370.700,00 динара за непокретности по решењу Основног суда у Чачку, Судска јединица Горњи Милановац, Р1 332/2012 од 27.08.2013. године плати законску затезну камату почев од 27.08.2013. године, као дана доношења решења па до коначне исплате. Ставом другим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 97.500,00 динара са законском затезном каматом од 25.03.2014. године као дана доношења решења па до исплате.

Против правноснажних решења донетих у другом степену противник предлагача је изјавио благовремене ревизије због погрешне примене материјалног права и указао на разлоге и услове за примену одредбе о посебној ревизији у смислу члана 404. ЗПП.

Решењем Р1 533/14 од 26.01.2015. године Апелациони суд у Крагујевцу, ставом 1. изреке, није дозволио да се ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Чачку Гж 35/14 од 21.01.2014. године сматра дозвољеном ревизијом у смислу члана 404. ЗПП, а ставом 2. изреке је уступио на стварну надлежност Врховном касационом суду списе Основног суда у Горњем Милановцу Р1 20/14 ради одлучивања о дозвољености ревизије противника предлагача изјављене против решења Вишег суда у Чачку Гж 440/14 од 07.08.2014. године.

Против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 533/14 од 26.01.2015. године противник предлагача је благовремено изјавио жалбу из разлога који упућују на битну повреду одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну примену материјалног права.

Врховни касациони суд је одлучивао о жалби противника

предлагача изјављеној против наведеног решења Апелационог суда, у смислу члана 404. став 3. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11), који се у конкретном случају примењује, јер је одлука против које је противник предлагача изјавио ревизију (решење Вишег суда у Чачку Гж 35/14 од 21.01.2014. године) и о којој побијаним решењем Апелациони суд у Крагујевцу не дозвољава одлучивање као о посебној ревизији у смислу члана 404. ЗПП, донета 21.01.2014. године, што значи пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14). Све ово имајући у виду да је ванпарнични поступак започет 14.11.2012. године.

Испитујући побијано решење Апелационог суда у Крагујевцу у смислу члана 402. ЗПП, у вези члана 386. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да жалба противника предлагача није основана.

Побијано решење није засновано на битним повредама одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1-3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које се у поступку по жалби пази по службеној дужности. Неосновано се жалбом указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, с обзиром да побијано решење садржи јасне и потпуне разлоге о свим битним чињеницама, а нема недостатака због којих се не би могло испитати.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепеног решења које не би могло да се побија ревизијом, ако је по оцени апелационог суда, односно Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Апелациони суд је правилно применио цитирану одредбу Закона. По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији, јер је решењем Вишег суда у Чачку Гж 35/14 од 21.01.2014. године против кога је изјављена ревизија потврђено решење Основног суда у Чачку, Судске јединице Горњи Милановац, Р1 332/12 од 27.08.2013. године, у ставу првом изреке, којим је противник предлагача као корисник експропријације обавезан да предлагачу на име накнаде за експроприсане непокретности – три катастарске парцеле у КО В., исплати укупан износ од 1.370.700,00 динара, при чему је Пореска управа извршила процену непокретности уз оцену критеријума који су узети у обзир приликом одређивања тржишне вредности експроприсаних непокретности, коју је предлагач прихватио. Тиме је висина накнаде за експроприсане непокретности утврђена у свему у складу са судском праксом Врховног касационог суда, па не постоје разлози за ново тумачење права нити уједначавање судске праксе. Поред тога, другостепени суд се у својој одлуци изјаснио о питањима која противник предлагача сматра спорним и за то је дао разлоге које прихвата Врховни касациони суд.

Врховни касациони суд одлучујући у смислу новелиране одредбе

члана 404. став 1. ЗПП (Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку - „Службени гласник РС“ бр. 55/14) није прихватио предлог противника предлагача да о ревизији изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Гж 440/14 од 07.08.2014. године одлучује као о посебној ревизији, оцењујући да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, јер противник предлагача не указује на постојање другачијих одлука осталих виших судова у Републици Србији које на другачији начин тумаче одредбу члана 277. Закона о облигационим односима, а одлукама нижестепених судова је изражено правилно схватање да обавеза за накнаду за експроприсану непокретност представља новчану обавезу која доспева даном доношења одлуке којом је утврђена висина накнаде.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 401. став 1. тачка 2., у вези члана 404. став 3. ЗПП, одлучио као у ставу првом, а на основу члана 404. ЗПП, као у ставу другом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизија по општим правилима из члана 410. став 2. тачка 5., у вези са чланом 403. став 3. ЗПП и утврдио да ревизије противника предлагача нису дозвољене.

Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11), која право на изјављивање ревизије везује за прописани новчани лимит, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност покренут је 14.11.2012. године. Правноснажним решењем Вишег суда у Чачку Гж 35/2014 од 21.01.2014. године, које се побија ревизијом, противник предлагача је обавезан да предлагачу исплати на име вредности експроприсаних непокретности укупан износ од 1.370.700,00 динара, што на дан подношења предлога не представља динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, с обзиром да је дана 14.11.2012. године 1 евро вредео 111,8479 динара. Из ових разлога ревизија против решења Вишег суда у Чачку Гж 35/14 од 21.01.2014. године није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Правноснажним решењем Вишег суда у Чачку Гж 340/14 од 07.08.2014. године одлучено је о камати која је споредно потраживање, па ревизија против таквог решења није дозвољена у смислу члана 28. став 2. ЗПП.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је, применом члана

413., у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у ставу трећем изреке овог решења.

**Председник већа-судија,
Миломир Николић,с.р.**